

Arrest

nr. 70 957 van 29 november 2011
in de zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X - X
X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X, X X die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 september 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 4 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat L. BAÏTAR loco advocaat C. VAN RISSEGHEM, die eveneens verzoekster, tweede verzoeker en derde verzoeker vertegenwoordigt, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 30 juli 2009 het Rijk binnen en dienden op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 31 augustus werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer R. L. (verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Gorani afkomstig uit het dorp Brod, gemeente Dragas, en u beschikt over het Kosovaarse staatsburgerschap. U bent officieel gehuwd met L. D. en u hebt drie kinderen, E. D. (O.V. 6.468.103), A. D. (O.V. 6.468.115) en Z. D.. Sinds 1992 woonde u in Prizren. U werkte daar van 1992 tot 1998 als kok in een restaurant. Daarna opende u in een pand in het busstation samen met uw broer een bakkerij waar u werkte tot het einde van de oorlog, juni/juli 1999. Jullie contract werd verbroken door een formeel bevel van de directeur van het busstation, Z. Z., dat werd afgegeven door een zekere S., die u eerder had gezien in een uniform van het UCK (het Kosovo Bevrijdingsleger; Ushtria Clirimtare e Kosovës). Vervolgens werkte u opnieuw als kok in Sarajevo (Bosnië) en vanaf 2007 opende u opnieuw uw eigen bakkerij, Boss genaamd, in Prizren. Op 23 augustus 2008 werd er ingebroken in uw winkel en werd alles overhoop gehaald. De politie kwam ter plaatse, maakte een plaatsbeschrijving, stelde een proces-verbaal op en nam vingerafdrukken. Aangezien er niks gestolen was, legde u evenwel geen klacht neer. Tussen Kerstmis en Nieuwjaar van het jaar 2008 kwam S. samen met een andere man naar uw winkel om te vragen of u in ruil voor bescherming een maandelijks bijdrage van 150 euro wilde betalen aan een organisatie, om te voorkomen dat er iets gebeurde zoals in de maand augustus. U zag daarom een verband met de inbraak van enkele maanden voordien. U vroeg raad aan de andere handelaars in de buurt. Niemand betaalde aan die organisatie. Twee dagen nadien kwamen de twee mannen terug en uw buurman K., eigenaar van een kledingboetiek, bemiddelde zodat u niets hoefde te betalen en de zaak werd zonder problemen afgehandeld. U zag S. echter eens voordien – al herinnert u zich niet wanneer – in een politie-uniform. Op 18 juli 2009 werd u 's avonds, na sluitingstijd, bedreigd door S. en een andere man. Hij dreigde met de dood en ontvoering indien u geen 10000 euro zou geven of de politie zou verwittigen. Als u het geld niet ter beschikking had, diende u uw appartement te geven. Uiteindelijk namen ze uw daginkomsten van 210 euro mee. U denkt persoonlijk dat u werd bedreigd omwille van uw etnische afkomst en dat ze u als minderheid willen verdrijven. U legde geen klacht neer bij de politie, gezien de bedreiging en het feit dat u uw belager eens in politie-uniform had gezien. U wendde zich evenmin tot hogere autoriteiten zoals EULEX (European Union Rule of Law Mission Kosovo) of KFOR (Kosovo Force). U vertrok de volgende ochtend meteen met uw gezin naar uw geboortedorp Brod. Jullie vertrokken op 28 juli 2009 naar Servië met Servische paspoorten. De smokkelaar nam echter jullie paspoorten af. Uiteindelijk vroeg u op 30 juli 2009 asiel aan in België.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart d.d. 3 maart 2009; een identiteitskaart afgeleverd door de Federale Republiek Joegoslavië d.d. 10 juni 2004; uw rijbewijs; uw militair boekje; uw huwelijksakte; uw diploma's; een attest dat u geslaagd bent als kok; een contract van de koop van uw appartement d.d. 25 mei 2004; een samenwerkingsovereenkomst tussen u en uw broer L. R. voor het openen van een patisserie d.d. 14 april 1998; een proces verbaal opgesteld door u en de eigenaar van uw handelspand betreffende een inbraak d.d. 31 maart 1999; een bevel van de directeur van Kosovo Trans genaamd Z. Z., uitgereikt op 16 augustus 1999, om het pand dat u huurde vrij te maken aangezien het vorige huurcontract opgesteld onder de Servische autoriteiten ongeldig werd middels het protocol 22-99 van 1 juli 1999; twee attesten betreffende uw Gorani-afkomst uitgereikt door de partij GIG (Gorani Burgers Initiatief); algemeen rapport over de mensenrechten van GIG; een registratie van uw bedrijf genaamd "Boss" d.d. 23 april 2007; een verklaring van een verkoop van goederen; kopie van lijst met 10 namen van vermoorde Gorani in de periode april 1999 tot maart 2003; vier algemene artikels over gebeurtenissen in Kosovo.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde problemen van louter interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijk) aard zijn. Zo vreesde u uitsluitend een Albanees S. genaamd – die u kende van vroeger toen u uw bakkerij in het busstation uitbaatte – en die u 10000 euro poogde af te persen en u bedreigde indien u het geld niet kon geven of de politie zou verwittigen (CGVS, pp. 9-10). In dit verband verklaarde u overigens dat u, behalve met deze persoon, met niemand anders problemen kende (CGVS, p. 16). U vermoedde echter dat S. u niet alleen bedreigde omwille van het geld. Ondanks het feit dat hij nooit verwees naar uw afkomst, denkt u dat u ook omwille van uw etnie werd gevisieerd (CGVS, p. 13). Uw vermoeden hebt u echter geenszins gebaseerd op concrete feiten of elementen en berust uitsluitend op uw eigen hypothese. U verklaarde weliswaar dat S. u reeds in 1999 het bevel overhandigde om het winkelpand dat u indertijd huurde van de busmaatschappij 'Kosovo Trans' te ontruimen. De toenmalige beëindiging van het contract is echter het gevolg van het vertrek van de Servische autoriteiten (met wie u het oorspronkelijke contract had afgesloten) uit Kosovo na het einde van de oorlog. In het bevel tot ontruiming van het winkelpand dd. 16

augustus 1999 wordt uitdrukkelijk vermeld dat het bedrijf de ruimte nodig had voor het uitoefenen van eigen activiteiten. Op welke manier het bevel aan u werd betekend kan uit het door u neergelegde document niet worden afgeleid.

Bovendien hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor bovenstaande problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige nationale en internationale autoriteiten. Vooreerst verklaarde u zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS, p. 16). U verklaarde echter dat u voor de afpersing en bedreiging geen bescherming hebt gezocht bij de politie (CGVS, p. 14). Het doel van een klacht bij de politie is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Weliswaar stelde u dat u niet naar de politie durfde te stappen omwille van de waarschuwing om niet naar de politie te stappen en omdat u S. voordien al eens in een politie-uniform had gezien (CGVS, p. 9, p. 10 en p. 12). Uw uitleg voor uw nalaten kan echter allerminst weerhouden worden, temeer omdat u niet eens bij benadering kon vertellen wanneer u S. in politie-uniform zou gezien hebben. Verder wist u niet op welk politiekantoor S. tewerkgesteld was, noch welke functie hij bekleedde (CGVS, p. 12). Verder verwees u in dit verband nog naar een diefstal in uw handelszaak dd. 28 augustus 2008. De politie kwam toen ter plaatse maar gaf u geen kopie van het proces verbaal (CGVS, p. 7 en 13). Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat de politie ter plaatse kwam en dat ze de nodige onderzoeksdaden verrichtten. Omdat er niets gestolen was besloot u zelf om geen klacht in te dienen (CGVS, p. 13).

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt overigens dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2011 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven – zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal –, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of Kosovo”, die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient.

Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo” speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2011 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Daarnaast blijkt uit bovengenoemde informatie dat er in Prizren ook een aantal Gorani agenten werkzaam zijn bij de politie.

Bijkomend voegde u toe dat jullie op straat – ondanks het feit dat jullie geen concrete problemen kenden – werden beledigd en dat u uw kinderen liever vergezelde naar school (CGVS, p. 16). Er dient opgemerkt te worden dat bovenvermelde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien vormden ze volgens uw echtgenote geen motief voor uw vertrek naar België (CGVS echtgenote, p. 4). Uw raadvrouw voegde ten slotte nog toe dat u gediscrimineerd wordt omwille van uw Gorani origine en dat de discriminatie is toegenomen sinds de onafhankelijkheid van Kosovo (CGVS, p. 16). Bovenstaande strookt echter niet met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal. Hieruit blijkt vooreerst dat Prizren gekend is om zijn etnische diversiteit en een lange traditie heeft van tolerantie en inter-etnische samenwerking. Daarnaast blijkt onmiskenbaar dat de Gorani-gemeenschap in Prizren toegang heeft tot alle publieke diensten en gezondheidsinstellingen en dat de veiligheid en bewegingsvrijheid verzekerd zijn.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen geenszins. Ze bevestigen uitsluitend uw identiteitsgegevens, uw huwelijk, uw Gorani-afkomst, uw opleidingen, uw legerdienst, de koop van uw appartement en het feit dat u in 1998 en 2007 een zaak opstartte en dat u goederen hebt

aangekocht, welke niet ter discussie staan. Het proces-verbaal d.d. 31 maart 1999 en het bevel d.d. 16 augustus 1999 bekrachtigen louter dat er werd ingebroken en dat u toen uw handelspand op bevel moest verlaten, wat ook niet wordt betwist. De lijst met namen van vermoorde Gorani, het algemene rapport opgesteld door de partij GIG en de vier algemene artikels over Kosovo hebben geen enkele betrekking op uw persoonlijke situatie en doen bijgevolg geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Hierbij dient toegevoegd te worden dat ik ten aanzien van uw zonen E. D. (O.V. 6.468.103) en A. D. (O.V. 6.468.115) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw D. L. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een vrouw van Gorani-afkomst, geboren te Prizren en u beschikt over het Kosovaarse staatsburgerschap. Sedert 23 oktober 1986 bent u gehuwd met L. R.. U verliet Kosovo omwille van de problemen van uw echtgenoot. Hij had een eigen bakkerij en werd afgeperst en bedreigd. U voegde tevens toe dat u en uw kinderen soms uitgescholden werden op straat en dat u ze niet alleen naar school durfde te laten gaan. Nadat uw echtgenoot een smokkelaar had gevonden, vertrok u samen met uw gezin uit Kosovo op 28 juli 2009 en op 30 juli 2009 vroeg u asiel aan in België. U beschikt over uw Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 3 maart 2009, een verlopen identiteitskaart d.d. 31 mei 1996 en uw diploma van naaister.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die door uw echtgenoot, L. R. (O.V. 6.468.124), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake R. L. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit en opleiding, welke in deze beslissing niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing voor mijnheer E. L. (tweede verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Gorani geboren te Pristina en afkomstig uit Prizren. U beschikt over het Kosovaarse staatsburgerschap. U verklaarde dat het leven als Gorani, een minderheid in Kosovo, moeilijk is. U werd geprovoceerd – maar wel nooit fysiek aangevallen – op straat en geslagen op school omdat u niet van Albanese afkomst was. De voornaamste reden om Kosovo te verlaten, waren echter de problemen van uw vader L. R. (O.V. 6.468.124). Hij was eigenaar van een bakkerij en werd bedreigd en afgeperst. U vertrok samen met uw familie op 28 juli 2009 richting Servië met uw Servisch paspoort. Uw paspoort werd echter afgenomen door de smokkelaar. U vroeg uiteindelijk asiel aan in België op 30 juli 2009. U beschikt over uw Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 3 maart 2009, uw Servische identiteitskaart uitgereikt op 7 september 2006, uw diploma's en schoolrapporten.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die door uw vader, L. R. (O.V. 6.468.124), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake R. L. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend voegde u echter toe dat u als Gorani geprovoceerd werd op straat en op school. U werd meerbepaald uitgescholden op straat en geslagen op school (CGVS, p. 6 en 7). Er dient vooreerst opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen motief vormden voor uw vertrek naar België (CGVS, p. 7) en dat ze onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Conflicten tussen leerlingen zijn bovendien universeel en kunnen overal ter wereld voorkomen ongeacht het behoren tot een bepaalde etnie. Op school had u bovendien de mogelijkheid om een klacht in te dienen bij de klastitularis, wat u echter niet deed (CGVS, p. 7).

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en opleiding, welke in deze beslissing niet ter discussie staan.

Hieraan dient toegevoegd te worden dat ik ten aanzien van uw broer A. D. (O.V. 6.468.115) en uw vader L. R. (O.V. 6.468.124) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De bestreden beslissing voor mijnheer A. L. (derde verzoeker) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Gorani geboren te Mitrovica en afkomstig uit Prizren. U beschikt over het Kosovaarse staatsburgerschap. Als Gorani werd u dikwijls gepest op school en op straat door etnisch Albanese jongeren. Bij de gemeentelijke instellingen en in het stedelijk ziekenhuis van Prizren werd u anders behandeld omwille van uw etnie, daar u immers langer diende te wachten in de rij wanneer ze uw naam zagen en u, in tegenstelling tot de Albanese, wel diende te betalen voor een medische onderzoek. De aanleiding om Kosovo te verlaten, was echter ingegeven door de problemen van uw vader L. R. (O.V. 6.468.124). Hij was eigenaar van een bakkerij en werd bedreigd en afgeperst. U vertrok samen met uw familie op 28 juli 2009 richting Servië met uw Servisch paspoort. Uw paspoort werd echter afgenomen door de smokkelaar. U vroeg asiel aan in België op 30 juli 2009. U beschikt over uw Kosovaarse identiteitskaart afgeleverd op 14 juli 2008, een Servische identiteitskaart uitgereikt op 18 september 2008 en uw schoolrapporten.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag integraal steunt op dezelfde motieven die door uw vader, L. R. (O.V. 6.468.124), werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt.”

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake R. L. wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

Bijgevolg kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bijkomend voegde u echter toe dat u als Gorani voortdurend werd gepest op school en op straat door andere jongeren en dat u anders werd behandeld in de gemeentelijke en medische instellingen (langere wachttijden, medisch onderzoek tegen betaling) (CGVS, pp. 6-7). Dat u langer diende te wachten dan etnische Albanese en dat zij in tegenstelling tot u niet dienden te betalen voor medische onderzoeken zijn blote beweringen die u niet hebt gestaafd met concrete feiten of elementen. Het feit dat voor medische onderzoeken betaald moet worden is evenwel niet abnormaal. Bovenstaande problemen zijn bovendien onvoldoende zwaarwichtig zijn om gelijkgesteld te worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Er dient overigens opgemerkt dat dit geen motief was voor uw vertrek naar België (CGVS, p. 7).

De door u neergelegde documenten bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit en opleiding, welke in deze beslissing niet ter discussie staan.

Hieraan dient toegevoegd te worden dat ik ten aanzien van uw broer E. D. (O.V. 6.468.103) en uw vader L. R. (O.V. 6.468.124) eveneens een weigeringsbeslissing heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen drie verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. Verzoekers beroepen zich op een schending van "*het beginsel van goed bestuur*" en stellen dat de bestreden beslissingen niet gemotiveerd zijn op individueel of algemeen vlak en dat het hier stereotiepe beslissingen betreffen die artikel 2 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schenden. Doorheen het verzoekschrift wordt tevens melding gemaakt van machtsoverschrijding, de "*schending van de 'interne' motivering van administratieve handelingen en artikel 3 CEDH*".

3.3. Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoekers tegelijkertijd een schending aanvoeren van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kunnen aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissingen zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, *in casu*, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekers de motieven die de beslissingen onderbouwen, kennen (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoekers louter kritiek hebben op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3.4. Waar verzoekers ponereren dat de beslissingen met "machtsoverschrijding" zijn genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers niet toelichten waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissingen, noch wordt toegelicht op welke onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven de beslissingen zouden steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

3.5. Voorts voeren verzoekers aan dat "*Immers derhalve dat de humanitaire verenigingen benadrukken dat de etnische minderheden nog en altijd een discriminatie wat de toegang tot het werk, de schooltijd, de gezondheidszorg, maar eveneens tot de veiligheid en de krachten van de orde betreft ondergaan, die zij verdriet doen om bescherming te verkrijgen terwijl de meerderheidsetnie zich radicaliseert en degenen vervolgt die dezelfde islam niet uitoefenen, dat aanvallen aan het dynamiet, verslechtingen van de plaatsen van vereringen, van de agressies van de handelaars zich vertragen, hij erover volgt dat*

het feit alleen Ghoran te zijn het gevaar loopt vervolgingen tot gevolg te hebben, aanslagen aan de lichamelijke integriteit, van de willekeurige arrestaties en uitgaande van de behandelingen in strijd met het artikel 3CEDH". Waar artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet zal worden getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

5. Verzoekers verklaren dat zij behoren tot een etnische minderheid van de Gorani en het voorwerp zijn van bedreigingen. Indien verzoekers menen dat zij hun verhaal "zonder de minste tegenstrijdigheid" gedaan hebben, "met een grote nauwkeurigheid op alle vragen" geantwoord hebben en dat zij documenten afgeven die hun situatie bewijzen, dan dient thans te worden vastgesteld dat verzoekers in de verzoekschriften een nieuw en afwijkend relaas aanbrengen.

Uit het sterk onsamenhangende en op diverse punten geheel onbegrijpelijke verzoekschriften (onder meer "internationale hulp van Minuk recourir geen richtingen, derhalve die de rapporteur van de Verenigde Naties kuis over vooruitgang spreekt," of "wijst het geheel van de elementen uiteengezet door eisers aan verwaandheid" of "Aan de hand van zijn bewijsvoering solliciteert de Algemene Commissaris legt bovendien verschillende krantenartikelen die arrestaties aankondigen die samen door de politie en de internationale krachten worden georganiseerd, die aan Kosovo wordt geparkeerd"), meent de Raad te kunnen afleiden dat verzoekers van oordeel zijn dat de CGVS hun asielaanvraag onvoldoende in de (etnische) context heeft geplaatst en de politieke en veiligheidssituatie in Kosovo heeft verwaarloosd. Verzoekers lijken tevens te willen stellen dat men in Kosovo geen gerechtelijke voldoening kan krijgen, noch dat men zich kan hervestigen om aan de beweerde corruptie of etnische problemen te ontkomen. Verzoekers geven verder een uitleg over de eigenheid van Goranis en beweren dat dezen worden gediscrimineerd en slachtoffer zijn van gewelddadigheden. Ter adstruering voegen verzoekers diverse artikelen en mensenrechtenrapporten, waaronder een rapport van 12 augustus 2011 betreffende de MINUK, bij hun verzoekschriften.

5.1. Indien de Gorani zich als minderheid minderbedeeld voelen in Kosovo dan kan uit het asielaanvraag niet blijken dat verzoekers systematisch werden gediscrimineerd of vervolgd omwille van hun etnische herkomst.

Aldus werd verzoekers concessie met de busmaatschappij 'Kosovo Trans' beëindigd omwille van het verloop van de Balkanoorlog en van het vertrek van de Serviërs met wie hij een contract had afgesloten, wat verzoeker ter terechtzitting bevestigt. Het feit dat een zekere S. hem hiervan op de hoogte bracht, is irrelevant nu het een contract tussen de opdrachtgever en de concessiehouder betreft. Verzoeker licht overigens niet toe welke rol S. kon hebben bij de diverse concessiehouders, noch hoe diens – overigens niet aangetoonde en vaag omschreven – lidmaatschap bij het UCK hierin belang kan hebben. Verzoeker toont evenmin aan hoe deze situatie geëvolueerd is, of er nieuwe concessies werden uitgeschreven, hoe deze werden toegekend, of hij *überhaupt* heeft getracht een nieuwe concessie te verkrijgen.

Bovendien bevestigt verzoeker zelf dat hij met niemand problemen had, tenzij met een zekere S. van Albanese etnische herkomst en die hij niet nader kan omschrijven, niettegenstaande het verzoekschrift stelt dat deze man "beroemd" was. Indien S. politieagent is, dan dient verzoeker dit te kunnen aantonen terwijl verzoeker niet weet in welk politiekantoor hij tewerkgesteld zou zijn, noch indien deze persoon enige graad of belang had. Hoe dan ook, al zou S. ooit een UCK-uniform hebben gedragen en al zou verzoeker deze man ooit in politie-uniform hebben gezien, dan nog wordt niet toegelicht waarom dit verzoeker kan beletten beroep te doen op de bescherming van de nationale of internationale autoriteiten of niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties, te meer nu het verzoekschrift beweert dat verzoeker "*beestachtig door de politieagent (...) na de sluiting van de winkel werd aangevallen*", wat verzoeker zelf nooit onder deze bewoordingen heeft gesteld. Het verzoekschrift voegt dan ook feiten toe die niet onderbouwd worden en ingaan tegen verzoekers verklaringen.

5.1.1. Verzoeker had overigens in augustus 2008 al met succes beroep gedaan op de politie bij de diefstal in hun bakkerij in augustus 2008 zodat hij niet toelicht waardoor zijn vertrouwen in de politie zou zijn aangetast. Ook hier kan worden vastgesteld dat het verzoekschrift stelt dat de "*kleine winkel volledig geplunderd*" was, terwijl verzoeker beweerde dat "*er heeft een diefstal in mijn handelspand plaatsgevonden, een aanval gebeurd, er is niets gestolen en het was allemaal overhoop*" (CGVS-verhoor verzoeker p.7), wat geenszins een plundering is. Verzoeker heeft het zelfs niet nuttig geacht om klacht in te dienen.

5.1.2. Voorts zijn verzoekers opmerkingen over marginalisering en werkproblemen niet nuttig nu blijkt dat verzoeker zelfstandige was en aan het werk was als bakker en kok en ook zijn broer patissier was. Verzoeker heeft na het beëindigen van zijn concessie, zonder problemen een nieuwe bakkerij kunnen openen. Hij had voldoende vertrouwen in de andere middenstanders die hij aanspreekt over het incident van augustus 2008. Deze collegae zijn daarbij bereid hem bij te staan, zoals de Albanese buurman van de kledingzaak.

5.2. Indien het incident van 2008 niet onmogelijk is en zelfs indien verzoekers last hebben van een zekere S. dan nog dient te worden vastgesteld dat deze problemen van louter interpersoonlijke en gemeenschappelijke aard zijn en niet zijn ingegeven door één van de vijf gronden vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van hun ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Het is immers niet omdat verzoekers behoren tot een etnische minderheid in Kosovo, met name de Gorani, en de belager tot de meerderheid van de Albanezen behoort, dat van een etnische vervolging sprake is of dat verzoeker desgevallend geen bescherming kan krijgen. Er kan bezwaarlijk gesteld worden internationale bescherming te behoeven voor een probleem met één enkele man die niet concreet kan worden toegelicht.

5.3. De schoolproblemen van tweede en derde verzoekers zijn evenmin verontrustend. Geenszins worden argumenten aangevoerd die kunnen wijzen op een systematische en ernstige discriminatie, laat staan vervolging. Overigens hebben verzoekers niet gemeend dat deze ernstig waren nu ze de schooldirectie of klastitularis niet hebben aangesproken.

5.4. Verzoekers beperken zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissingen, maar laten na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen.

5.5. Waar verzoekers menen dat de CGVS drie kwart van de elementen die zij hebben aangevoerd, niet in overweging heeft genomen, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissingen moeten worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Hoe dan ook de bewering dat de bestreden beslissingen de "*politieke context van Kosovo (heeft) [hebben] verwaarloosd*" en de beslissingen op een "*een duidelijk gebrek aan documentatie*" berusten, mist grondslag nu een omstandig geheel van nuttige objectieve informatie bij het administratief dossier werd gevoegd (stuk 23 administratief dossier). Verzoekers tonen niet aan dat deze informatie onvolledig zou zijn of foutieve conclusies werden getrokken in de bestreden beslissingen. Het volstaat bovendien niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden

aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Tevens kan worden opgemerkt dat de informatie van verzoekers inzake de Gorani dateert van 2007 en niet wordt geactualiseerd. Bovendien in zoverre verzoekers de CGVS verwijten de problematiek van de terugkeer van de Gorani vluchtelingen te hebben verwaarloosd, benadrukt de Raad dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de vreemdelingenwet) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Ten slotte stelt de Raad vast dat verzoekers het verslag van Human Rights Watch van 19 januari 2011 en het verslag van de Raad van Europa van december 2010 niet concreet citeren noch deze stukken bij het verzoekschrift voegen, zodat de Raad de waarachtigheid van deze berichtgeving niet kan verifiëren, noch de relevantie en actualiteit ervan kan beoordelen. Hoe dan ook is het invoeren van een internationale strafrechtbank om organenhandel tegen te gaan, volkomen vreemd aan verzoekers hun asielaanvraag.

5.6. Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4. In acht genomen wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 aan in geval van een terugkeer naar Kosovo.

5.7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK